

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο “ΧΩΡΟΣ 18” (Χρυσ. Σμύρνης 18) είναι ένας χώρος εικαστικών δράσεων που άρχισε να λειτουργεί στη Θεσσαλονίκη, στο τέλος του 2010, με στόχο την αμφίδρομη αλληλεπίδραση της τέχνης με το κοινό, χωρίς τις περιοριστικές σκοπιμότητες του συστήματος “εμπόρευμα - αγορά - αίθουσα τέχνης” και της συμβατικής πλευράς της τεχνικής.

Την Τρίτη 17 Μαΐου 2011 στις 20.30, εγκαινιάζεται η ομαδική έκθεση τεσσάρων καλλιτεχνών, με το γενικό τίτλο: «ΜεταΠλαστικά Πεδία». Στην έκθεση συμμετέχουν οι καλλιτέχνες: Μπάμπης Βενετόπουλος, Φίλιππος Κάππα, Ελένη Λύρα και Μαριάννα Στραπατσάκη. Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι τις 18 Ιουνίου.

Ο Σταύρος Παναγιωτάκης για την έκθεση αυτή που επιμελείται, σημειώνει: Οι 4 καλλιτέχνες της έκθεσης διαχώρισαν τη θέση τους έναντι παραδοσιακών αξιών, καλλιτεχνικών συμβάσεων και συστημάτων αναπαράστασης, στο σημερινό ωκεανό της ενημέρωσης και των πολυμέσων. Ξεχώρισαν με το έργο τους, διερευνώντας τα πλαίσια της εικονικής πραγματικότητας ως φαινόμενο της εννοιακής τέχνης.

Χωρίς μεταμφιέσεις και υιοθετημένες ή πλαστές ταυτότητες, διαμέσου των προσωπικών αναζητήσεών τους, δημιουργούν μια συνολική και πολύπλευρη άποψη, για το ζήτημα της ψηφιακής εικόνας και της σχέσης της με τον “πραγματικό” υλικό χώρο. Άποψη που ως θέση, απομονώνεται με αυτοτέλεια και αντιτίθεται, στις ασύστολα διασπαρμένες, καταναλωτικές και τεχνικά επεξεργασμένες εικόνες. Η διάσημη δήλωση του καλλιτέχνη της βιντεοτέχνης Nam June Paik: «Η τηλεόραση μας επιτίθεται σε όλη μας τη ζωή, τώρα ήρθε η ώρα να της αντεπιτεθούμε» βρίσκεται σήμερα να έχει ιδιαίτερη σημασία.

Η θεματική των έργων δεν αφορά στις θετικές στιγμές της προσωπικής, οικιακής και οικογενειακής ζωής αλλά με εικαστικούς τρόπους οι καλλιτέχνες χρησιμοποιούν τα εκφραστικά τους μέσα ως εργαλεία κριτικής και πολιτικά όπλα, και τα χειρίζονται ως εναλλακτικές προτάσεις έναντι της συμβατικής απεικόνισης.

Οι καλλιτέχνες με έργα αμιγώς εικαστικά, εκφράζονται μέσα από πρωτογενείς συνθέσεις, με αφηγήσεις ανεξαρτητοποιημένες, από όποιον βαθμό αληθοφάνειας και από την ψηφιακή καταναλωτική ειδησεογραφία των μαζικών μέσων ή μιας κυβερνητικής προπαγάνδας. Αν και...«Το εγκώμιο ή η επίκριση φαίνονται εξίσου άσκοπα με την άσκηση κριτικής για τις καινούριες συνθήκες... ωστόσο, το να μην διατυπώνει κανείς καμία κρίση, σημαίνει ότι αποδέχεται τη συνεργεία, με ένα σύστημα πραγμάτων που μόνο φαινομενικά είναι φυσιολογικό, υποβαθμίζοντας τις συγκρούσεις και τις αντιφάσεις ενός συστήματος θεωρώντας το ενιαίο και λειτουργικό» (Julian Stallabrass, High Art Lite, London 1999).

Εστιάζοντας στη διερεύνηση της Αλήθειας και της Πραγματικότητας, εξετάζουν το πού τελειώνει η αλήθεια και πού αρχίζει το ψέμα, ακόμα και την ψευδαίσθηση, που είναι ένα σημαντικό εκφραστικό μέσο στις τέχνες γενικότερα. Με τις επισημάνσεις και με τις θεματικές επιλογές των έργων τους οι 4 καλλιτέχνες, μορφο-ποίησαν εικόνες και “πλαστικές” μεταφορές, ως μια κοινωνική χειρονομία έκφρασης, προσδιορίζοντας τη συνέχιση της ιστορικής ερμηνείας μετά την πληροφορία, μετα-πλάθοντας τον ηλεκτρονικό χώρο σε πεδίο διάδρασης.

Τα 4 έργα μετατρέπονται στο χώρο 18 σε ένα ενιαίο περιβάλλον. Εξερευνούν τις πολλαπλές εικόνες που συγκροτούν την κοινωνική ταυτότητα του εαυτού και χωρίς εικονογραφικές συμβάσεις απομονώνουν στοιχεία και σημασιοδοτούν νέες αντιλήψεις ως προς το χώρο και τα υλικά.

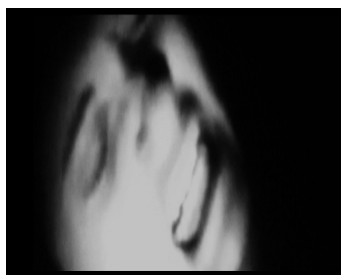

Μπάμπης Βενετόπουλος, the Laundry, 2011, 3d animation, Full HD video, 2'40'' loop

«Τα έργα του **Μπάμπη Βενετόπουλου**, είτε πρόκειται για έργα διαδραστικά, βίντεο, εγκαταστάσεις ή κατασκευές, στο σύνολό τους, διερευνούν ζητήματα ακραίων, οριακών υπαρξιακών καταστάσεων. Στις δημιουργίες του μέχρι σήμερα έχει επεξεργαστεί με οξυδέρκεια και πλαστικότητα έννοιες, όπως αυτές του εγκλεισμού, της μεταμόρφωσης, της τραγικότητας της ύπαρξης, της συρρίκνωσης των φυσικών και πνευματικών ορίων, του ψυχολογικού καταναγκασμού του σύγχρονου ανθρώπου. Με εύληπτο και υπαινικτικό τρόπο, μέσα από τα έργα του, ασκεί κριτική στους μηχανισμούς άσκησης εξουσίας, στους μηχανισμούς επιβολής ψυχολογικής βίας, ψυχικών εκβιασμών και καθορισμού συμπεριφορών, είτε αυτοί προέρχονται από την κοινωνία, την οικογένεια, τη θρησκεία ή την πολιτική.» γράφει η Λίνα Τσίκουτα – Δεϊμέζη στον κατάλογο της έκθεσης του Μ. Βενετόπουλου, «Δεσμώτες», 2007.

Ο Φίλιππος Κάππα για το έργο που παρουσιάζει, αναφέρει:

Ζούμε στην εποχή των εικόνων, αλλά οι εικόνες στην εποχή μας συνοδεύονται από πληροφορίες. Οι πληροφορίες με τη σειρά τους φορτίζουν ή αλλάζουν το περιεχόμενο μιας εικόνας ανάλογα με τις ανάγκες που εξυπηρετούν. Στη δουλειά μου όπως και στο παρακάτω video χρησιμοποιώ ως αρχικό υλικό πλάνα από ειδησεογραφικά αρχεία.

Φίλιππος Κάππα, G1., videostill, 2011

Το υλικό που χρησιμοποιήθηκε εδώ είναι από τη σύλληψη μιας γυναίκας από μια ομάδα

αστυνομικών. Αφαιρώντας πληροφορίες όπως ποιός, πού, πότε και γιατί, επεξεργάζοντας και επανατοποθετώντας το σε μια νέα σειρά, νέες εικόνες αρχίζουν να αναδύονται. Εικόνες πιο μετέωρες και ασαφείς, που προεκκρίνονται πέρα από την προσωρινή καταγραφή ενός περιστατικού και στην αίσθηση που αυτό αφήνει πίσω του.

Σημείο αναφοράς στο έργο της **Ελένης Λύρα** αποτελεί η σκηνοθετημένη και ψηφιακά επεξεργασμένη φωτογραφία διαμέσου της οποίας δημιουργεί ανθρωποκεντρικά εικονικά περιβάλλοντα που πραγματεύονται τόσο το ζήτημα της εικόνας όσο και του χώρου. Η καλλιτέχνης επιχειρεί να εκφράσει μια μεταφυσική αισθητική, η οποία δανείζεται στοιχεία άλλοτε από την ανατολική αισθητική και τη βυζαντινή τέχνη, και άλλοτε από την αναγεννησιακή και μπαρόκ εικονογραφία, χρησιμοποιώντας τα νέα ψηφιακά μέσα και τη φωτογραφία για να δημιουργήσει μια σειρά από ψηφιακά φρέσκο. Αυτού του είδους η τέχνη θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μια ψηφιακή τοιχογραφία όπου τις ψηφίδες αντικαθιστούν τα pixels της virtual εικονογραφίας εφόσον προσεγγίζει παραδοσιακές φόρμες και αρχέτυπα διαμέσου μιας απολύτως σύγχρονης μεθοδολογίας.

Ελένη Λύρα, φωτογραφία 1,60 X 1,75μ. 2011

Η βίντεο εγκατάσταση της **Μαριάννας Στραπατσάκη** πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά, επ' ευκαιρία της έκθεσης «ΑΥΓΟΥ ΕΓΚΩΜΙΑ».

Όπως αναφέρει η Μαρία Μαραγκού στο κείμενο του καταλόγου της έκθεσης: «Μία έκθεση με θεματικό κέλυφος το αυγό, κοινή, κοινότατη τροφή αλλά και αρχή της ζωής, ασφαλώς δεν οργανώνεται για λόγους σοβαρής υποστήριξης των αρχών μιας φορμαλιστικής αντίληψης».

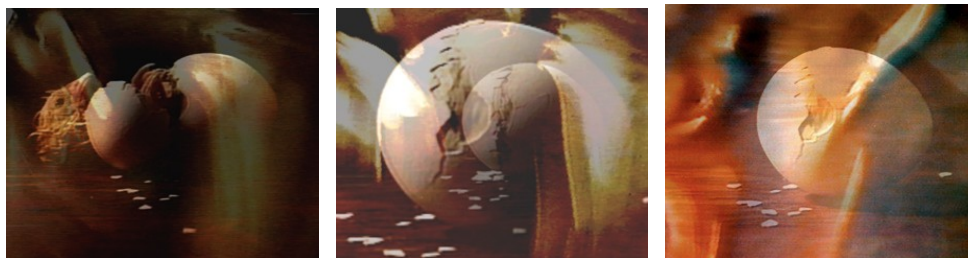
Με αυτή την οπτική, δημιούργησε η Μ. Στραπατσάκη αυτό το έργο, από ανοξειδωτή λαμαρίνα, το οποίο αναπαριστά ένα αυγό τη στιγμή που σπάει για να βγει ο νεοσσός από μέσα, αλλά ταυτόχρονα το αυγό αυτό με τον τρόπο που είναι κατασκευασμένο, μας παραπέμπει σε μία οβίδα που έχει εκραγεί.

ΓΕΝΝΗΣΗ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΥΝΥΠΑΡΧΟΥΝ;

Στο βίντεο που βλέπουμε μέσα στο έργο και το οποίο ανακλάται διαστρεβλωμένο στην εσωτερική πλευρά του έργου, βλέπουμε την «αγωνία» του μικρού αυτού πλάσματος, αλλά και τη βιαστική επιστροφή του στην «ασφάλεια» του κελυφους – μήτρας, μετά από την τραυματική του εμπειρία με τον εξωτερικό κόσμο.

Την αγωνία της «γέννησης – επαφής με την πραγματικότητα – επιστροφής» στην αρχική κατάσταση, εκτός από τις εικόνες το συναίσθημα ενισχύεται και από τη μουσική, η οποία έχει γραφτεί ειδικά για το έργο αυτό, από τον Μουσικό και Καθηγητή του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου, Θεωρή Λώτη.

Η βίντεο εγκατάσταση της Μ. Στραπατσάκη, έχει μέγεθος 0.90X0.90X1.50μ., είναι φτιαγμένη από ανοξείδωτη λαμαρίνα, και ο τίτλος της είναι "Ο φόβος" 2011.

Βιογραφικά στοιχεία των καλλιτεχνών

Ο **Μπάμπης Βενετόπουλος** γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1973. Απόφοιτος του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης» της Α.Σ.Κ.Τ. Απόφοιτος του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ.

Εκθέσεις / Φεστιβάλ (επιλογή): 2011 «Animacall: The Animation Project 2011», *Επιμέλεια: Συραγώ Τσιάρα και Δόμνα Γούναρη, Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη, 2010* «Ο χρόνος, οι άνθρωποι, οι ιστορίες τους - Μια σπουδή στην έννοια της θεατρικότητας εκτός σκηνής», *Επιμέλεια: Μάνος Στεφανίδης, Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα, 2009* «Προσωπικό - Πολιτικό», 2^η Μπιενάλε Θεσσαλονίκης, *Επιμέλεια: Αρετή Λεοπούλου και Θεοδωρής Μάρκογλου, Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη, «Kiss Kiss Bang Bang» Espace Valles, Γκρενόμπλ, Γαλλία, 2008* «No Borders – Just N.E.W.S», *The International Association of Arts Critics (AICA), Βρυξέλλες - Θεσσαλονίκη – Βαλένθια, «Αιχμαλωτισμένοι στο Μπαχτσίσσαράι», Επιμέλεια: Μαρία Τσαντσάνογλου, Παλάτι των Χάνων, Μπαχτσίσσαράι, Κριμαία, Ουκρανία, 2007* «Nightcomers», 10^η Μπιενάλε Κωνσταντινούπολης, *Κωνσταντινούπολη, «Δεσμώτες», ατομική έκθεση, Επιμέλεια: Λίνα Τσίκουτα, Gallery Μέδουσα, Αθήνα, 2006* «Στην Εξοχή», *Συλλογή Μπέλτσιου, Επιμέλεια: Σωτήρης Μπαχτσειτζής, Μύλος Ματσόπουλου, Τρίκαλα, «Θετικά Φορτία», Επιμέλεια: Θούλη Μισιρλόγλου και Βασίλης Αμανατίδης, Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη, 2005* «Caravansarai 5», *Επιμέλεια: Shalva Khakhanashvili και Nino Metreveli, Τιφλίδα, Γεωργία, 2004* «Athina by Art», *Επιμέλεια συμμετοχής: Λίνα Τσίκουτα, Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Αθηναίων, AICA Hellas, Αθήνα, «ProTaseis - Πεδίο Δράσης ΚΟΔΡΑ '04», Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Καλαμαριάς, ArtBox, Θεσσαλονίκη, 2003* Μπιενάλε Νέων Μέσων «InteractivA '03», *(συμμετοχή με το [R]-[R]-[F]-Festival), Επιμέλεια ελληνικής συμμετοχής: Άννα Χατζηγιαννάκη, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Merida, Yucatan, Mexico, 11η Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών της Ευρώπης και της Μεσογείου, Αθήνα, 2002* «ANIMAMUNDI 2002», 3ο Βραβείο στην κατηγορία BEST PORTFOLIO, *Διεθνές φεστιβάλ κινουμένου σχεδίου, Rio de Janeiro - Sao Paolo, Brazil*

Ο **Φίλιππος Κάππα** (1977 Αθήνα) σπούδασε Fine Arts Middlesex University (1997-1999) και M.A Fine Arts Central Saint Martins (1999-2001). Σήμερα ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Συμμετοχές σε ομαδικές εκθέσεις ,προβολές και φεστιβάλ (επιλεκτικά αναφέρονται):1998: *Digital Body . Chocolate Factory. 12 Feb-8 Mar. London U.K.*, 1999: *Degree Show. Middlesex University. London U.K.*, 2000: *30 Feat. Quicksilver Place. 15 Sep-12 Nov. London U.K.*, *Degree Show. Central Saint Martins College of Art and Design. London. U.K.*, 2005: *Athens Video Art Festival 5 Jun-15 Jun. Athens Greece*, 2006: *dt- Minimum time. Qbox Gallery 11 April-20 May. Athens Greece*, *Athens Video Art Festival 21 May-5 Jul. Athens Greece*, *Pixel dance. Video Art Festival. Kodra 12-15 May. Thessalonici Greece.*, 2007 *Art Action. Jeu de Paume.23 Nov-2 Dec. Paris. France*, *Art Action Haus Der Kulture Der Welt. 12May-20June. Berlin Germany*, 2009 *Art Action .Museo Nacional Centro. 16-25April.Madrid Spain*, *REMAP Screening 30Jun and 29Sep.Athens Greece*

Η **Ελένη Λύρα** σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, Αθήνα, στο εργαστήριο της Ρένας Παπασπίρου. Μαθήματα σκηνογραφίας με καθηγητή τον Γ.Ζιάκα. Μεταπτυχιακό ΑΣΚΤ «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης».

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ: 2005 – «Μυστήρια και Θαύματα», Φωτοσυγκυρία 2005, Γκαλερί Tint, Θεσσαλονίκη, 2001 – Γκαλερί 7, Αθήνα

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ: 2011 – «Το Σύμπωμα του Τόπου», Παλιά Βυρσοδεψία , Αμφισσα 2011 – Χώρος 18 Θεσσαλονίκη, 2008 – Κολαζ, Μονή Λαζαριστών, Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης 2004 – Αναφορά στον Γύζη, «Το Σπίτι των Εκθέσεων» Φαλατάδος Τήνος, Επιμέλεια Νίκου Γ.Ξυδάκη,, 2004 - ART ATHINA , συμμετοχή με την Γκαλερί 7, 2004 – ARCO Μαδρίτη, συμμετοχή με την Γκαλερί 7, 2002 – Πορφυρή Γαία, Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ρεθύμνης , 2001 - Πορφυρή Γαία, Φυρόγια, Σίφνος -2^{ος} Διαγωνισμός Νέων Ελλήνων Καλλιτεχνών, Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, Αθήνα 2000 – Απόφοιτοι ΑΣΚΤ 1998-1999, Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, Εργοστάσιο Πειραιώς -10 Rooms 2000, Δέκα Επιμελητές προτείνουν Δέκα Νέους Έλληνες Καλλιτέχνες, Ξενοδοχείο St. George Lycabettus, Γκαλερί Καππάτος, Αθήνα - Προτάσεις, Γκαλερί 7, Αθήνα 1999 – Λάβαρα της Ψηφιακής Εικόνας, Γκαλερί Λιάνα Σκουρλή, Ξενοδοχείο Porto Elounda Resort

1998 – International Competition for the Celebration of 2500 Years of Milan, Academia di Belle Arti di Brera, Μιλάνο, 5 Απόφοιτοι ΑΣΚΤ, Γκαλερί Τζάμια - Κρύσταλλα, Χανιά
Κοινός Παρανομαστής η Ψηφιακή Εικόνα, Γκαλερί 7, Αθήνα **1997** – 1^ο Ελληνικό Φεστιβάλ Τέχνης και Τεχνολογίας, Φούρνος, Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ιλιάννα Τούντα, Αθήνα, **1996** – Heineken Art, Αθήνα

Η **Μαριάννα Στραπατσάκη** ξεκίνησε τις σπουδές της στο Αθηναϊκό Τεχνολογικό Ινστιτούτο, με υποτροφία του Α.Τ.Ι. Το 1969 με υποτροφία της Ακαδημίας Αθηνών, για πέντε χρόνια, συνέχισε τις σπουδές της στο Παρίσι, στην Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts, στο τμήμα Ζωγραφικής και Σχεδίου. Παράλληλα σπούδασε Ιστορία της Τέχνης στην Ecole du Louvre, και Πλαστικές Τέχνες στο Πανεπιστήμιο Paris I, στη Σορβόνη, συμμετείχε επίσης σε σεμινάρια των καθηγητών, Roland Barthes, Rene Huyghe, Paul Lemerle, Michel Foucault, στο College de France. Το 1975 ξεκίνησε την καλλιτεχνική της καριέρα, με την ατομική της έκθεση στο Παρίσι στην γκαλερί «Maison des Beaux Arts». Έχει πραγματοποιήσει τριάντα μία ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Γαλλία, Αγγλία, Γερμανία, Ιταλία, Τουρκία, Χιλή και έχει συμμετάσχει σε πενήντα δύο ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και σε χώρες της Ευρώπης, της Αμερικής και της Ασίας. Από το 1980 έως το 2010 διετέλεσε Καλλιτεχνική Διευθύντρια του περιοδικού «Αρχαιολογία και Τέχνες» του Δημοσιογραφικού Οργανισμού Λαμπράκη και συνεργάτης του Ιδρύματος Μελετών Λαμπράκη. Από το 2004 έως σήμερα, διδάσκει στο Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου, όπου εξελέγη Αναπληρώτρια Καθηγήτρια τον Απρίλιο του 2009. Έργα της βρίσκονται: στο Υπουργείο Πολιτισμού, στην Εθνική Πινακοθήκη, στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης Ελίζας και Βασίλη Γουλανδρή, στη Δημοτική Πινακοθήκη Ρόδου, στο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ρεθύμνου, στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, στο Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού Θεσσαλονίκης, και σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα, Γαλλία, Γερμανία, Ελβετία και Ηνωμένες Πολιτείες. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα και την Κέρκυρα.

.....
χΩρος 18, Χρ. Σμύρνης 18, τ.κ. 54 622 Θεσσαλονίκη.

Ώρες λειτουργίας: Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή: 11.00-15.00 & 18.00-21.00

Τετάρτη και Σάββατο: 11.00-16.00.

Τηλ. 2310 261 077, www.choros18.com, email: xoros18@gmail.com